

лучшего зробити, якщо вступити въ таку гайдомості і узнати таке напральськість въ житію, які бтвонідь змінило Гусана, яко єдиний 15-мільйонового народу, яко отця рускої родини, господаря, члена автономічної громади, і обывателя конституційного краю і конституційної держави." Учителі, якоі мають свою задачу пізнання, повинні бути до неї способні, т. е. познань розуміти велику свою задачу, познань перенесіти із сім'ї на сім'ю, познань въ іншій залибності, познань въ іншій житії цілого душі і серцем; а крім того повинні мати потреби ізомості.

І Славане не були проти союзу з Німеччиною, коли б той союз був порушене покою; чого Славане не хотять то того, щоб Австрія не була зруйнована підлітком Бисмарка.

Досить, що бть часу побуту Бисмарка въ Віднії скаже німецько-австрійський стоять на порядку днівів, один о п'яті усміхнеться, другий підуть таємниці.

Ніч о союзі той сомніватися неможна, сомнітія вістало въ Верхніх усунені. При добре надії предпослань, о помінанні військ Молдівія візував, що проходить народом більші тигары нахида, і сказав: Причини изъ тѣмъ, що Франція і Россія побльшили свої армії і додаю, що на сучасній війні, щодністю, Німеччина не вістает сама.

Ту же напомінено о союзі, а разомъ і то, що союз противъ Россії підтвердили.

Що Молдівія толькі візначить, то ріжну виставає Бенінгсгаузен, предводитель народових німецьких лібералів, який належить до найближчих поїрених німецького канцлера. Бенінгсгаузен сказав, дословно: "Політично-дипломатична від'їздка канцлера въ минувшого року, котра до союзу з Австро-Угорами допригадала, відела до історії ста політичної діяльності неувядаемий лісток лавровий".... Бенінгсгаузен додає, що можна вже о союзі говорити, хотівши умовы еще не цілкомъ видістій.

Такъ видимо, що політика Бисмарка и для Австрії буде рішальною и несправедливою думали ті, що говорили: "Австрія стала ріжну противъ Россії по сторонах Німеччини, она буде мусіти и наслідства того становища панти на себе." Отъ тепер вѣ боры межи Німеччину зъ однією стороною, а Францію зъ другою, и о нає спиратися будуть. Чи така консталіція, съ котрою рахуватися треба, Австрія пожитоє чи школу привнесе, окаже будучибет. Задіївши та інди для нає не потішуючі, якщо ми зъ політикою Бисмарка візуваними.

Стефан Качка.

ДОПИСИ.

(М.) Зъ Покуті. (Еще слово о бурсаах. II.)

Выхованьє есть важнимъ діятелемъ въ устроїї якоїсъ інституції. Оно есть, съ душою, съ житіємъ. Коли устроїї підіїшний, хочабы і підіїшний, візуваній, то інституції безъ бтвонідного виховання есть чисто душі, есть чисто мертві, котре задачи якої не достиче.

Вихованьє має бути бтвонідне задачи інституції; оно бтвонідно до той задачи загальнії своїї засади модифікує и до них припорошує. Інші вихованьє будуть побирали въ інститутах, ремісника, інші артисти, інші богослови, и т. д. Отже если скочимо въ бурсю нашіїхъ здіймати інституцію, якої будуть учительши школи, візуваній, малибы побрати вихованьє, то оно мусить бтвонідати задачи будущихъ учительш...

Якаки есть задача будущихъ учительш?.. Она есть въ загальнії така: якої підіїшний собі молодіжі школи, народи, розкращати и ублагородити всі склади душі и серця и при тоймъ подати

члены въдьму и ихъ прокураторъ кожного часу.

VII. Въ свободныхъ бть науки годинахъ питомці виправляються въ сініхъ, музичні, рисункахъ; въківчують, свою письменній засаді, и пр., — а изъ певнихъ назначенихъ годинахъ забавляються гимнастикою, кругулько, або роблять на тарні, піфалькі дереви, коливають цілти и пр. Сіні тає церковний, яко і співсій и музика мусить конечно въ бурсахъ управлітися.

VIII. Отъ часу до часу, особенно въ верії святої, устрою бурса ветеринцівъ декліматорско-музикальний, на котрі може запросити членівъ въдьму съ головою, добрійні бурсы и гденіхъ почтенніхъ патріотівъ рускихъ...

Денія працѣ пошиїй починаються молитвою и молитвою кончиються.

Направленіе бурсають, іменно чрезъ бтвонідну лектуру и декліматорско-музикальний продукції, має бути таке, щоби піобразовалося чувство чести, широруского патріотизму, заміловане до працѣ. Пописи декліматорско-музикальний на міній рошініи могутъ отбуватися що підїль. Часами могутъ бути напіть сценічні представленія (розуміється беть полаженського).

Префектъ має задачу, безперестанно бути въ бурсѣ и оставати въ неперервній сині съ бурсаками, а пильно бачити, щоби заніїгди були въ працѣ и въ руху, а николи не отдавалися бездѣльно ліністину. Во ліністину справливъ въ душѣ перожину, котру потімъ заповінюють пустій, ледащій мізели... Префектъ повиненъ бачити, щоби поміжъ бурсаками не вкраляє книжка школника, або бурсаки приставали съ людьми, котріхъ ихъ підъ наглядомъ релігійнимъ, моральнімъ або політичнимъ іскувани. Много романій читати, такоже, не добре. Префектъ повиненъ бачити, щоби питомці о пустыхъ, неприличніхъ або неморальніхъ спрашахъ не бесідовали и собі фантазії и чувство ними не калили, бо інші схіблени фантазії и въ складного чувства походить велике гідне дѣло.

До шинківъ ходити, трунківъ постонно употребляти, безусловно не можна. Въ великихъ празникахъ може бурса питомцівъ почастувати виномъ... Насупроти ужиткі гербати безъ руму, лише чисто або съ молокомъ, треба конечно въ бурсѣ кашти, и питомцівъ до ужитку въ призывації, щоби и они уживаніе гербати и по селяхъ заводили.

IX. Бурсаки, якоі не хотятъ, або для неспособності своєї не могутъ въ іншіхъ приєднати, і пітомцівъ піпереставати ліни на самбітъ вулично лекції, бракъ замілонані до учительського відділу, — мають бути такоже, по дворахъ, поученю и улюблению, виключеніемъ въ бурсѣ карані.

Натомістъ бурса обіцяє (и додержить обітниці) приєднати и знаменитією спомъ питомцівъ покровительство и на підіїшніше, т. е. въ піластіїй дорозі постарається о уміщенні ихъ на лінії посаді віт.

Префектъ підлагати въ подобній спосіб надворони въдьму и его головы.

Всікі тенденції політичні суть въ бурсахъ пікуючі.

Отъ Калуши. (Виборы посла въ Калуші.) Уважаюмо! Бще три членії крішко стояли при виборахъ до думи державної, юнгъ вже и въ той греки одиниці бтвонідії! Вже и бть нає виходить посолъ не сїді а споміщеній ім'ємъ Фр. Вольфартъ. Въ середу въ Калуші загуділа жінка музика, то музика погребова для волї народу, — тому то она такъ страшно роздирала серце кожного Русина, сумно-шамфа она и въ ушахъ кожного мисли-

чого Поляка, пригадуючи ему ушадокъ на- рода та іхъ власну бензильность, бо въ кождый бензоторній Польщі мусить при- знати, що тутъ побідила не польська ідея рускої ідеї, але хитрість індій- факторівъ надъ легкодушністю чи осла- дистю народу.

Якъ же се могло статися, спітките- коли въ ізольовані ще крішко стоять духъ народний? Сталося ток єсть якъ: Вольфартъ виступавъ ізъ 3 рази якъ кандидатъ и за кождый разъ ушадь. Але на тепер (изъ 4 разъ) пізнь піборь бувъ добре обдуманий та оперес о пра- вильністю. Сумно скласти, але никуда правди дѣти, многі зъ нашихъ пред- дістаківъ сиділи бездѣльно чітого на передъ не думаючи, чітого не ділало та ще въ додатокъ пішили иногда вел- ладь и позгоду не лише межи народож, але и межи самимъ співчестью. Руки піборь вже и на виборы їдути не знали що постачаний рускимъ кандидатомъ, бо привыкли слухати "Ради рускої", а бть Р. р. доверяє въ саму день виборь, ба гдеjak ажъ по виборахъ подбивали листи інформаційні почти. Противники жъ мали бть самго початку вибраного кандидата, на котрого всяку свою діяльність сокупили. И війти и жити, и писарій и гдеjak учитель з економії и лісничій и побережники, урадники, двораки, факторы и шинкарі, що дімали въ одній цілі "единодушно", въ землю не діялися о правильністю безпечніхъ, а зъ сторони Русинівъ остались лише співченики и селяни безъ вищого про- воду, безъ організації и визначеної дія- тельності.

Самъ Калушъ дає 13 виборцівъ, а межи ними ни одного Русина! Руси міщанство гдесь поділося, руска люд- ность въ Калуша счела!

Калушане за мѣсто вибрали цієї старостю: п. старосту, комісара, обет адвокатівъ, 3 лікарівъ, антикари, 2 жі- дівъ и 2 чи 3-хъ іншівъ. А судъ калу- скій вѣдай за тога не удостоїли своє вибора, що тамъ єсть двохъ честніхъ Русинівъ. Мѣсто Войнильсько дало 8 ви- борцівъ, а всіхъ не нашихъ.

Дні 10. марта розпочалися вибори. Вже при голосуванію на комісію пред- віорчу показалося, що спраць наша пра- грана.

Голосуваніе отбулося межи двохъ кандидатами: польськимъ п. Вольфартомъ, и рускимъ О. Наумовичемъ. Обѣ сторони сокралиши въ найбільшу солідарності. Ми въ меншості мусили остати, бо крімъ 21 голосівъ за мѣста та до 40 бтвонідній відбів війнильськихъ, наїшлиши ще въ нашихъ грекихъ селяхъ люди, що для власної свої вигоди не соромилися стати по прошиїй стороні. Ба і це жадати бть темного селянина, коли въ межи апостолами самими знайшовся бт- ступникъ!

Тую сумну ролью призначивъ на себѣ Wirschi въ Ладижині. Совсімъ не знаємо ks. W. тигулу, једувого розг҃ад- него księzuna gr. kat., якимъ єго про- славили Dzieciak pol. за промону, w z- giezu ruskim o jedności i zgodzie". Ks. W. підносить заміти противъ о. Наумовича и пытавъ, для чого Русини не поставили іншого кандидата. Чизъ се однакож усипадання поступувань ks. W. да- чегож то ks. W. не поставить самъ іншо кандидата жъ поміжъ тихъ Русинівъ, которыхъ вичисляючи що въ по- саді віт.

Префектъ відбівши підії, приєднати и знаменитією спомъ питомцівъ покровительство и на підіїшніше, т. е. въ піластіїй дорозі постарається о уміщенні ихъ на лінії посаді віт. Такъ отже бтвонідністю однихъ а недбалістю і ріжнодушністю іншихъ упідіївались і вибірчестью АР- гіхъ увалисьмо при виборахъ въ члвѣкъ, котрого доси все виходило Русинъ на посла! Не годиться при тоймъ однакож по- мінти тога бтвонідного факту, що наша селище въ Новиці, Крепічині, Під- хайлі, Мислові, В'єстові, Небылиці, Хетіві, Загра, Добровіль, Медын і ін- гихъ нашихъ мѣстечествій вибірчесть букачовецької поїдти вибірчесть при-

